

Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik
v prosepah afriških misijonov.

Izdaja:

Klaverjeva družba.

Upravništvo:

Ljubljana, Pred škofljo 8, II. nadstr.

Stane za celo leto K 1'50.

Odmev iz Afrike,

ilustrovan mesečnik v
prospeh afriških misijonov in v oproščenje zamorskih sužnjev.

Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, nemškem, poljskem, italijanskem, francoskem, češkem, angleškem, portugalskem in madžarskem jeziku. Blagoslovljen po Piju X. Stane za celo leto **K 1.50**. Naroča se pod naslovom: Filialka Družbe sv. Petra Klaverja, **Ljubljana**, Pred škofijo 8, II. nadstropje; Trst, via dell' Annunziata 1.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve družbe, gospe grofici M. Tereziji Ledóchowski, **Rim**, via dell' Olmata 16.

Vsebina številke meseca malega srpana:

Sv. kongregacija razširjanja vere. — Poročilo o misijonu v Vohipéno (Južni Madagaskar). — Sedanje stanje apostolskega vikariata Severna Viktorija-Nyanza. — Poljski jezuitski misijon v Rhodeziji. — Apostolska prefektura Dolenja Zimbabazija. — Posvetitev saleške cerkve v Warmbadu. — Kratka misijonska poročila. — Skupna sestava leta 1912. misijonom poslanih predmetov. — Raznoterosti: Ljubezen do duš. — Velikonočni zvonovi. — Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja. — Kdo je tisti, ki z malim mnogo pridobi? — Popolni odpustek. — Slike: Zamorska vas v belgijskem Kongu. — Zemljevid Madagaskarja.

Kaj je „Družba sv. Petra Klaverja“?

Družba sv. Petra Klaverja je ustanovljena za podpiranje afriških misijonov.

Namen te družbe je tedaj razširjevanje božjega kraljestva v Afriki, reševanje duš ubogih zamorcev in pa reševanje sužnjev.

Družba sv. Petra Klaverja obstoji:

1. iz društvnic sv. Petra Klaverja (ki se imenujejo tudi „pomožne misijonarke za Afriko“) ter se posvečujejo izključno pomožnemu delovanju v prid afriških misijonov iz dalje;

2. v družbi so dalje zunanji udje, pospeševalci in pospeševaljice (letni donesek K 2.—) in

3. končno so v družbi udeležniki (udje „Misijonske in Detinske zveze“, ki plačujejo na leto 50, ozir. 20 vin.).

Kdor želi postati pospeševalci ali pospeševaljica družbe, pošlje naj svoj naslov z letnim doneskom na Družbo sv. Petra Klaverja v Solnograd, Dreifaltigkeitsgasse 17, ali v Ljubljano, Pred škofijo 8, II. nadstr., ali na kako drugo družbino podružnico. Prosilec dobi takoj sprejemnico in svetinjo.

Zamorska vas v belgijskem Kongu.

Sv. kongregacija razširjanja vere.

V sledečem podajamo prevod predobrohotnega pisma, ki ga je pisal Nj. Eminenca kardinal Gotti, prefekt sv. kongregacije propagandine, naši gospe generalni voditeljci, da se ji zahvali za prevod „Odmeva“ v vseh devetih jezikih:

Zapisnik-št. 540/13.

R i m, 18. sušca 1913.

Predmet:

Velerodna gospa grofica:

Prejel sem devet zvezkov prelepega časopisa „Odmeva iz Afrike“, ki ga izdaja v različnih jezikih Vaša zaslužna družba, ki je doživela 19. leto svojega obstoja. Dobrodošlo prenovljenje za vse prijatelje podjetja je angleška izdaja Odmeva, ki se stavi poleg sesterskih izdaj in daje upanje, da bo pospeševala podjetje na Angleškem in v Ameriki.

Zahvaljujem se Vašemu velerodju za dobrotno pošiljatev in Vam obenem častitam k vednemu razširjanju družbe, ki jo tako krepko in previdno vodite.

Usliši naj Gospod molitve toliko zamorcev, ki prejemajo Vaše dobrote, in poplača naj s svojimi največjimi

milostni prizadevanje Vaše kakor tudi onih, ki podpirajo podjetje!

S to željo pošiljam Vašemu velerodju in vsem Vašim sotrudnikom in sotrudnicam svoj blagoslov.

Vašemu velerodju vdani služabnik v Gospodu

Gospe grofici
Mar. Tereziji Ledóchowski,
generalni voditeljici
Družbe sv. Petra Klaverja,
R i m.

Fr. G. M. Gotti
prefekt.

C. Laurenti,
tajnik.

Poročilo o misijonu v Vohipéno (Južni Madagaskar).

(Piše F. Bertrand, lazarist.)

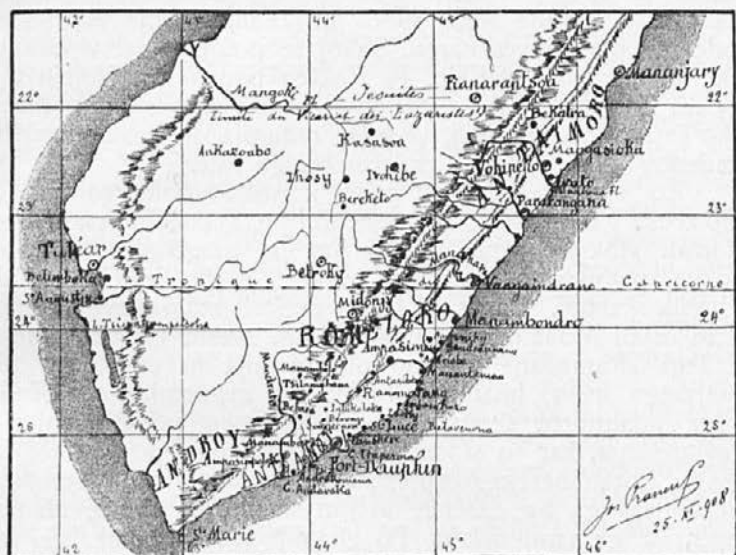
Naš veliki otok Madagaskar šteje le premalo prebivalcev; na 600.000 kvadratnih metrov pride komaj 4 milijone ljudi. Vendar poleg ravnin in neplodovitih hribov nahajajo se tudi zelo obljudene in rodovitne oaze.

Vohipéno ali Ambohipéno, na vzhodni obali ležeče, je središče ene takšne oaze. To krasno dolino namaka reka „Natitana“ in ob obrežju vidimo, kakor daleč sega oko, krasna riževa polja in nasade banan, mandioke (rastlina, iz koje dobivajo skrob), turščice in podzemljice (Arachis).

V ozadju doline se dviga raztrgano gorovje in pragozdovi Dell' Ikonga, ob njih vzožju pa se razgrinjajo zeleni travniki, na kojih se pasejo mnogobrojne črede goveje živine.

Prebivalstvo, mosleminskega pokolenja, sestoji iz različnih plemen rodu „Antaimoro“. Po neki pravljici je rečna ladja, ki je dohajala iz Lamecque, zadela ob izlivu Natitane na pesek. Maloštevlni Arabci, ki so se rešili v malih čolnih, so se bali, da bi jih požrle domače ali divje zverine te dežele, ki jim je bila neznana; peljali so se po reki navzgor, ne da bi smeli pristati k bregu, kar se jim naenkrat prikaže grozen krokodil. Nastala je velika panika. Hitro so se peljali z razpetimi jadri nekateri na desno, drugi na levo ter se izkrcali. Dolgo časa so se bali ubogi Arabci stopiti v čolne. Ti, ki so ostali na desnem bregu, so se imenovali „Ambapanaka“, oni na levem „Antaiony“. Sčasom je postala ta razdvojitve vedno ostrejša in odlomka enega in istega ljudstva sta živela v vednem sovraštvu in se celo vojskovala. In kakšne vojne! Takšne, da se lahko reče: mrtvi kakor tudi

ranjeni so ostali vsi zdravi! Bojazljivi „Antaimori“ so se srečali na bregu „Natitane“ in ves spopad je obstojal v tem, da so se drug drugega opazovali. Ko so se do dobra nagledali, so se zopet razkropili — in bitka je bila končana . . . in zapomniti si je dobro, da so bili oboroženi s kopjem in pozneje s starimi puškami. To nam pričuje o milini, da, celo mlačnosti značaja „Antaimorov“ in skoro bi mislili, da ti potomci Mohamedovi niso ničesar drugega ohranili od svojih pradedov ko suženjski duh in nagnjenje ustrezati vsem slabim strastem. Še pred osvojitvijo po Francozih so, dočim se je večina rodov med sabo krvavo bojevala, bodisi

Zemljevid Madagaskarja.

da bi ohranili svojo neodvisnost, bodisi da bi jim bilo mogoče hoditi na dobičkonosne pohode, poklicali Antaimori na pomoč rod Hovas, da bi jih branil pred sovražnimi napadi in ropanjem sosedov „Tanales“; smatrali so za boljše plačevati zapovedovalcem, ki so si jih sami naprtili, visoke davke, kakor se bojevati. „Čemu bi se vojskovali,“ so govorili; „imamo riža in batat (sladek krompir), kolikor hočemo; da je le naš želodec nasičen, to je vse, kar zahtevamo.“

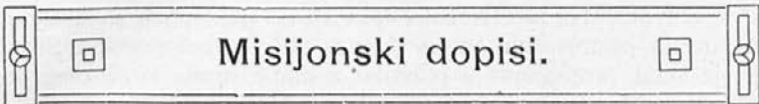
Po zavzetju Tananarive so se podvrgli brez brambe francoski oblasti, ne da bi vsaj poskusili se postaviti v bran. „Mi moramo služiti,“ dejal mi je enkrat eden njihovih prvih

načelnikov, „kaj je na tem, če smo zdaj pod oblastjo Hovas, Francozov ali Angležev? Rojeni smo za suženjstvo in sužnji bodemo vedno ostali; samo to zahtevamo, da smemo obdržati svoja riževa polja, da bodemo mi in naši otroci imeli vedno „poln želodec.““

Torej pri njih se ne nahaja fanatizem za neodvisnost, ne sanjavost za mosleminske šege. Vendar izpolnjujejo nekatere, kakor n. pr. „Ramadan“. Vsako leto se zberejo prvega dne suščevega mlaja, ob prvem petelinovem petju, vsi vohipénski prebivalci (seveda pogani) in med spremljevanjem mehov, gosli in bobnov se podajo možje, žene, otroci in starčki na breg Natitane. „Ombiasse“ (čarovnik) — velik učenjak — navede nekaj stihov iz korana, vzame v peščico vode in pokropi ves narod. Takoj se potopijo vsi v valove reke ali se vsaj umijejo. — Kakšen pomen pripisujejo tej kopeli? Zastonj bi vpraševali; odgovor je vedno isti: „Fomba“, tako je navada. Navada, ki se je ohranila od mosleminskih pradedov in se spoštuje do današnjega dne.

Ko sem pred 10 leti prišel k Antaimorom, so bili še zelo zvesti v tem, da so se mesec dni pred takšnim praznikom vzdržali „tokya“ (ruma). Zdaj jim pa mogoče bolj ugaja „toky“, pelinkovec ali druge pijače, ki jih je civilizacija prinesla s seboj. Danes bi lahko prešteli malo število onih, ki so ostali Mohamedovim predpisom zvesti. Če dostavimo še šegi „Ramadan“ navado obrezovanja in vzdržnost od svinjskega mesa, imamo približno vse mosleminske običaje naših Antaimorov skupaj. Vendar ne smem pozabiti najpomembnejšega, kar so si ohranili od pradedov: to je arabska pisava. Koran berejo skoro vsi, ne da bi umeli le eno besedo; prepisujejo ga na deščice, ki jim služijo za tablice, ali na papir, ki ga sami delajo. Po glavnih vaseh se nahajajo še stare knjige z arabskimi črkami, vendar so pisane v mada-gaskarskem jeziku. Te knjige vsebujejo njih legende kakor tudi čarovništva in sredstva, ki jih je uporabljati proti vsem boleznim in zlim dogodljajem.

Misijonski dopisi.

Sedanje stanje apostolskega vikariata Severna Viktorija=Nyanza.

Škof Streicher piše naši generalni voditeljci iz Villa Maria sledeče:

Katoliških prebivalcev je v Severni Nyanzi sedaj 212.488; izmed teh je 118.586 krščenih in 93.902 katehumenov. Celo leto je delovalo v vikariatu: 104 duhovniki, vsi iz družbe belih očetov, 11 bratov in 28 belih sester. Naša domača duhovščina šteje: 2 diakona, 1 subdiakona, 5 klerikov (bogoslovcev) in 2 tonzurirana. Kongregacija naših domačih veroučiteljc znaša: 24 zaobljubljenih sester, ki so razdeljene v šest naselbin, 29 novic in 216 postulantk, ki se vadijo kot pomožne veroučiteljice do sprejema v novicijat na eni izmed 25 postaj vikariata. Naše centralne šole, kojih je 78, so pod neposrednjim vodstvom misijonarjev in imajo to leto dnevno povprečno 9522 obiskovalcev, 5453 dečkov in 4069 deklic. Naše deželne šole, kojih je 493, vodijo katehisti in obiskovalo jih je 10.368 učencev in učenk, skupaj torej je 571 ljudskih šol. V naših 29 ubožnih lekarnah je bilo oskrbovanih 656.749 bolnikov-domačinov brezplačno; 1452 bolnikov se je mudilo po več mesecev v naših 17 bolnišnicah, in 30. junija je bilo zasedenih 262 postelj.

Bataljon naših katehistov je močan 1154 mož, in te pomožne čete našega apostolstva delujejo v več nego 493 šolah, kojih ustanovitev se ima zahvaliti deloma njihovi gorečnosti, potem v 12 katehumenatih, t. j. podružnicah stalnih naselbin, in v 896 kapelicah. Od 30. junija 1911 do 30. junija 1912 smo zaznamovali: 1. krstov: 14.169 (7179 odraslih, 3705 novorojencev kristjanov, 3225 v smrtni nevarnosti); 2. birm: 9056; 3. cerkvenih porok: 1184; 4. spovedi: 655.970; 5. obhajil: 1.421.200. Dovolite, prespoštovana dobrotnica, da obrnem Vašo pozornost na 7197 odraslih, ki so bili to leto krščeni, kajti v tej kategoriji se nahaja še precejšnje število, mislim približno 100, Vaših varovancev in krščencev, dečkov in deklic, ki se imajo zahvaliti dobrodelnemu podjetju »Odmeva iz Afrike«, da je naredilo konec njihovi fizični bedi ter jih duševno prerodilo.

K sklepu še besedo, da priporočim Vašemu dobrohotju, posebno pa Vaši molitvi izredno težki misijon, ki bode ravnokar nastal. Vikariatu Severna Nyanza, kakor brezdvomno veste, je pripojeno skoro celo kraljestvo Uganda, od 18 provinc 16. Dve provinci sta podvrženi sodni oblasti patrov iz Mill-Hilla; kralje-

stva Unyoro, Toro in Ankolo. V vseh teh pokrajinah so misijoni na trdnih postojankah. Samo Uganda šteje 88 belih očetov. Sedaj pa je sveta propaganda z odredbo z dne 8. aprila 1911 obsežno ozemlje od Gornjega Konga odločila in združila s Severno Nyanzo; šteje 200.000 prebivalcev, samih paganov. Z izpreobračanjem teh novih pokrajin, ki so baje zelo divje, neprijazne in težko dostopne, hočem začeti v dveh mesecih. Že zanaprej računam s tem, da mi ne bode manjkalo Vaše pobožne in velikodušne pomoči, gospa grofica, pri tem podjetju.

Poljski jezuitski misijon v Rhodeziji.

P. Bächer, novoimenovani predstojnik poljskega jezuitskega misijona v Rhodeziji, piše 3. listopada 1912:

Novi misijon je od Severnozpadne Rhodezije ali od severnega Zgornjega Zambezija stalno ločen in ustanovljen in izročen v skrb gališki redovniški provinciji jezuitov, s cerkvenim in začasno tudi verskim pravosodjem apostolskega prefekta p. Sykesa, S. I., v Bulawayo, superijorja Zgornjega Zambezi-misijona. Pred kakima dvema mesecema mi je došlo imenovanje za začasnega predstojnika, dokler se ne bodo seznanili z razmerami novi misijonarji, ki dojdejo prihodnjo pomlad iz Galicije. Miruru-misijon sem že skoro popolnoma prepustil našim naslednikom v Portugiškem Zambeziju, Steyler-misijonarjem S. V. D., vsaj kar se tiče dela in uprave, tako da veljam le še honoris causa za superijora v Miruru, dokler ne pride tretji pater od S. V. D. semkaj.

Proti koncu kimavca in do srede vinotoka sem potoval po angleškem ozemlju, da bi poiskal pripravnih prostorov za misijonske postaje. Sedaj poznam vse podokrožje Feira (trikot, čigar manjši dve stranici tvorite Roangwa do izliva Lučenfwe in Zambezi s spodnjim delom Kafukwe) in sem na jasnem z osnovo novih postaj in s številom misijonarjev, ki dojdejo semkaj prihodnjega malega ali velikega travna.

Misijonska farma Katondue z 200 akri dobre zemlje bode veljala za glavno postajo na reki Roangwa, dočim je 55 akrov nakupljene zemlje pri Lufundza-Kapoche le malo pripravne za farmo, ampak bode morala v prvi vrsti jamčiti za neodvisnost misijonskega delovanja v mnogih krajih okolice.

Sušča 1911 smo Lufundzo opustili in le za silo obdržali Katondue, ker smo se morali vrniti v Miruru. Ker sta bili obe začasni koči v Lufundzi radi termitov že v popolnem razpadu, jih sedaj popravljajo in delajo na novo kapelo, šolo itd. tako, da je prostora za dva misijonarja in njihovo malo gospodarstvo.

V Kakaru, na spodnji strani Lupate Roangwe, v bližini Feire, se stavi slamnata kočica z dvema sobama, na kateri mejita dve verandi za počitek ali boljše rečeno za začasno bivališče misijonarja, ki bi lahko ustanovil tamkaj katehezo in šolo, ki naj kot oskrbnik misijona v Feiri opravlja posle, ki se tičejo prevoza, carine itd. Tam se lahko napravi tudi enako kakor v Lufundza-Kapoche na obrežju Roangwe majhen sadni in zeliščni vrt.

Proti zapadu, ob Zambeziju navzgor, so zelo obljudena središča, kjer se morajo napraviti misijonske postaje, vsaj ena pri poglavarju Bruma in ena pri poglavarju Chiava v bližini izliva Kafukwe, obe z zunanjimi šolami ali začasnimi zunanjimi postajami, kamor bi se s kolesom prišlo lahko in hitro, kajti Zambezijevo obrežje je tamkaj popolnoma ravno. — Za misijonsko farmo, ki bi oskrbovala postaje ob Zambeziju s pšenico, rižem in drugimi živili, sem našel le eno mesto, ki pa je jako dobro in ugodno, oddaljeno komaj pet ur od Zambezija, z obilno tekočo vodo, dočim so se posušile vse druge reke in potoki, tako da so morale žene malih zamorskih vasi hoditi 2 uri hoda po njo v globoke dupline peščenih strug, da so imele za pijačo in kulho.

V vsem feirskem ozemlju ni nobenega protestantskega misijona — dobro znamenje. Ako zasedemo imenovana mesta z nakupom večjih ali manjših kosov zemlje, potem so protestanti izključeni za vedno iz tega lepega kraja. Pričakujem v kratkem odgovora preč. p. provincijala v tej zadevi. Seveda moram imeti materijelnih sredstev za nakup in provizorične stavbe, kar je vedno najsitnejša točka.

Kakor je p. Moskopp pač že gotovo poprej pisal, naj bi se izročila postaja Lufundza-Kapoche pod posebno varstvo Matere božje dobrega sveta, Katondue Svetemu Duhu in sv. Mihael naj bi bil zaščitnik v Kararu. Ako bi hotelo Vaše blagorodje izvoliti pokrovitelje poznejših postaj, bi to z veseljem sprejeli.

Apostolska prefektura Dolenja Zimbebazija.

Preč. p. Schulte, O. M. I., piše iz Groofonteina sledeče:

Kakor sem že poprej poročal Vašemu blagorodju, deluje tukajšnji misijon osobito med Kafri in Bušmani, ker so Hereri že popolnoma pod vplivom protestantskih misijonov. Najtežje in najdražje je misijonsko delovanje med Bušmani. En del, takozvani Hei-romu (ki spijo na drevju), so večinoma neškodljivi; nekateri so se že stalno naselili in se navadili na redno delavno življenje. To izkuša seveda pospeševati misijon in je dosegel v tem prizadevanju že dobrih uspehov. Naseljenci, v kojih službi so Bušmani,

med katerimi misijonarimo, so mi zatrjevali, da že nekaj časa ne uide noben Bušman iz službe, kar je bilo poprej na dnevnem redu. Tudi pri drugih farmerjih, ki so bili prej odločno protivni delovanju misijona na svojih farmah, si je v zadnjem času napravilo pot boljše prepričanje, tako da pridejo sedaj na lastni nagib k meni s prošnjo, ako bi hotel tudi na njihovi farmi nastaviti veroučitelje-domačine.

Zunaj Grootfonteina delujejo zdaj trije katehisti na farmah, ki so zelo oddaljene druga od druge, in sicer z dobrim uspehom. Zadnji, Tercij, je začel svoje delo koncem aprila t. l. v Aunsu, 95 kilometrov od tukaj; v kratkih štirih mesecih je pregnal svojim katehumenom vse predsodke in jih potrdil v zvestobi in ljubezni do naše Cerkve. Ko sem obiskal koncem velikega srpana aunsko podružnico, prišli so mi mali in veliki naproti že oddaleč in mi podajali roke s krščanskokatoliškim pozdravom: „Jesub Hristub ab goahe ve!“ to je „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ Drugega jutra, ko sem imel sveto mašo v farmerjevem stanovanju, sta prejela razen domače gospe sveto obhajilo tudi Tercij in moj spremljevalec, veroučitelj Janez; na verandi so prisostvovali sveti maši katehumeni in peli četveroglasne pesmi, ki jih je naučil Tercij v tem kratkem času.

Tercij, ki razen „name“, svojega maternega jezika, tudi nemški precej dobro govori, piše in čita, je jako muzikaličen. V Okombahe se je poprej učil na gosli in harmonij; tu v Grootfonteinu se je v nekoliko dneh na kornet tako izučil, da je lahko trobental vsako pesem po sekiricah. Pri mojem zadnjem obisku se mi je pritoževal, da ga od piskanja jako prsi bole in me prosil, naj bi mu priskrbel kakšen mali harmonij, nakar sem mu obljubil, da se hočem pri Vas, visokorodna gospa grofica, zanj potegniti. Da bi poplačal Terciju kakor tudi marljivim katehumenom njihovo gorečnost, krstil sem na večer po pouku 17 nedoraslih otrok. Po tem vzvišenem opravilu so ostali katehumeni skupaj še pozno v noč, molili in prepevali tako mogočno, da je tisočkrat odmevalo iz afrikanske divjine.

Kar nam provzroča največ jada in skrbi, je velika revščina, ki nas ovira izvrševati načrte, da bi Cerkev božjo vedno bolj razširili med ljudstvo in pridobili še mnogo več duš za nebesa. Tako bi morali nastaviti katehiste še na tri druga mesta, pa ni denarja, da bi jih plačevali in vzdrževali. Nadalje bi morali otroke nomadskih Bušmanov ločiti od odraslih, poučevati jih redno v šoli in jih vzgajati, toda kdo bode redil ubogo deco? Potrebovali bi farm, kjer bi se lahko stalno naselili stari Bušmani, ki še sedaj blodijo po divjavi, in kjer bi se lahko obenem otvorila šola za katehiste. Slednjič imamo še vedno staro zadevo, ki jo zopet razodenem Vašemu materinskemu srcu, našemu ljubemu

Odrešeniku na ljubo, našemu visokemu Gospodu in Učeniku: O, da bi imeli sredstva, da bi mu mogli napraviti vredno bivališče! V resnici ga ni vreden sedanji prostor, ki je obenem kapela in šola. Kako težko je v takšnih razmerah navajati otroke, na katere mogočno vpliva zunanji sijaj, k pobožnosti pri sv. maši! Kako težko je našim katehumenom in novokrščencem zbuditi pojem o vzvišenosti naše svete vere in posebno o najsvetejšem zakramentu oltarja! V imenu božjega človeškega Prijatelja pod podobo kruha, v imenu ubogih naših ljudi, posebno otrok, upam se prisrčno in iskreno prositi, da pomagate misijonu v Grootfonteinu in mu naklonite svojo materinsko blagohotnost.

Posvetitev saleške cerkve v Warmbadu.

Z veseljem so pozdravili dan 11. svečana preteklega leta pp. misijonarji kakor tudi prebivalci Warmbada; saj jim je prinesel tako dolgo težko pričakovano svečano posvetitev cerkve sv. Frančiška Salezija. Preč. p. G i n e i g e r opisuje to v zahvalnem pismu na našo gospo generalno voditeljico takole:

Dne 8. svečana je došel semkaj gospod prefekt pl. K r o - l i k o w s k y in bil sprejet s primernim petjem in pesmijo. Beloblečena prvoobhajenka mu je izročila na z grozdjem in klasjem vezeni blazini ključ od cerkve. Misijonska poslopja so bila praznično okrašena. Preč. gosp. prefekt je odgovoril v prisrčnih zahvalnih besedah in razložil bodočo slavnost.

Dne 11. svečana je skoro vse prisostvovalo obredom. Med mnogoštevilnimi udeleženci so se nahajali gospodje častniki, vsi cesarski uradniki s svojimi damami, vladne učiteljice, trgovci in rokodelci, nekaj farmerjev in vojaško moštvo, skoro vsi protestanti, ki so se veselili zidanja naše cerkve in tudi zraven prispevali. Ko je bila hiša božja izročena v cerkveno uporabo po molitvah, došla je zunaj čakajoča množica v cerkev. Preč. gospod prefekt je imel slovesno opravilo, asistirala sta preč. pp. A u n e r iz Gabisa in H e t z e n e c k e r iz Lüderitzbucht. Več katoliških in protestantskih vojakov je bilo preprosto, a lepo mašo in podalo s tem slavnosti vzneseno posvečenje. V resnici priznanja vredna je bila gorečnost teh mladih ljudi. Namesto, da bi presedeli prosti čas, kolikor jim ga dopušča vojaška služba, v gostilni, so prišli na misijon in se vadili v petju, kar jim je le premnogokrat prinašalo zbadanja od strani tovarišev. Priznanje radi izbornega petja od njihovih predstojnikov in vseh navzočih jim je bilo v nekoliko zadoščenje. Po evangeliju je imel slovesno pridigo preč. g. prefekt na stopnicah ženitovanjsko okrašenega oltarja.

K popoldanski službi božji so došli naši kristjani polnoštevilno in tako mi je bilo dano dati, v kratkem nagovoru, duška občutkom svojega srca. Smatral sem za prvo dolžnost položiti Hotentotom na srce, da molijo za svoje dobrotnike. Večer smo posvetili dobrovoljnosti. Preč. p. Hetzenecker je bil tako dober, da je prinesel s seboj svetlopisni stroj, in v največjo radost belih prebivalcev, kojim se je v prvi vrsti nudil redki užitek, je predaval o zelo zanimivem svetlopisu. Umetelni bengalski ogenj je zaključil slavnost onega dne, o kojem lahko rečemo: „To je Gospodov dan!“

Seveda še mnogo manjka za izpopolnjenje cerkvice. Stolp je zidan samo do višine strehe, znotraj je, z izjemo oltarja in šestih iz Gabisa izposojenih klopi, vse pusto in prazno. Ker pa je zmanjkalo poprej denarja, so bili primorani odjenjati s skoro že dogotovljeno stavbo, koja še teži precejšnji del dolga. Zatorej mora, kakor piše preč. pater v istem pismu, še enkrat iztegniti svoje roke in prositi iskreno daru za cerkev sv. Frančiška Saleškega, da bi se poplačal vsaj ostanek dolga in se lahko mislilo, ako bi bilo mogoče, tudi na najpotrebnejšo nabavo notranje opreme. Tej prošnji še dostavlja prisrčni „Bog plati“ vsem onim, ki so na katerikoli način pripomogli k zidanju cerkve.

Kratka misijonska poročila.

*** Vedno še trgovina s sužnji!**
Škof Sweets, M. A., koadjutor apostolskega vikarja v Južni Nyanzi, daje naši gospe generalni voditeljici zanimiva pojasnila o suženjstvu v deželi Bouyogé. On sam zajemlje iz poročil predstojnika severno od Kiron-jezera ležečega cvetečega Nyondo-misijona. „Od onega časa, ko je vpeljala vlada vojaško postajo, so zginili javni trgi sužnjev. Pri vsem tem pa se še na skrivnem kupčuje s sužnji. Uboge stvarce, navadno dekleta iz ozemlja Kongo, se prodajajo Batuzom iz Ruande. Dekleta, ki se zde najsposobnejša, obdrže prvi kupci za svoje domače sužnje, dokler prijajo njihovim poveljem. Kakor hitro pa jim postanejo v nadlego, jih prodajo in spravijo v druge dežele.

Manj grozovitejši je način suženjstva, s kojim se pečajo lastni rojaki. Poznam več slučajev, da so ubožnejše družine prodale enega ali dva svoja otroka drugim premožnejšim rodbinam. Kupec lahko v takšnem slučaju z njimi ravna po svoji volji. Navadno jih vzgoji in jih proda potem, ko so zmožne za možitev, mladeniču, ki ponudi največ zanje. Ako pa se deklica ne pokori volji gospodarjevi, se izpostavi nevarnosti, da bi morala zapustiti domovino in bila prodana v drugo deželo.

Mnogo deklet prodajo lastni starši na ta način, posebno ob lakoti, in lakota čestokrat pri ubogih ni ravno redek gost. Koliko priložnosti bi imeli odkupovati sužnje, in še več, sprejemati one, ki pribеžijo

k nam, a žalibog, manjka nam potrebnih sredstev!

Pred štirimi ali petimi meseci prišlo je sem na misijon dvojje deklic, pristojnih v Ndorwo, ki sta me rotili, naj ju takoj sprejemem v žensko zavetišče. Bili ste že dvakrat prodani in gospodar je namenjen prodati ju v tretje za ceno enega vola.

Omenil bi še rad ostudno navado, namreč ropanje otrok, ki niso pod nadzorstvom staršev. Ako se nahaja otroče kje samo, izvabijo ga z obljubami in slaščicami k sebi. Ako se da otrok na ta način preslepiti, ga odpeljejo, s tem, da ga mamijo, češ, da ga peljejo k materi, koji lahko takoj pove, kako dobro je jedel.

Iz tega lahko sklepate, gospa generalna voditeljica, kako neobhodno potrebni so nam mili darovi Družbe sv. Petra Klaverja. Odkupovanje sužnjev je samo en del mnogobrojnih podjetij, ki praznijo našo blagajno. Ustvarite si lahko sodbo iz sledečih števil, ki mi jih podaja p. Weckerle, predstojnik imenovanega misijona v Nyundo: 332 krstov odraslih, 215 otroških iz krščanskih zakonov, 134 odraslih v smrtni nevarnosti, 301 otroških v smrtni nevarnosti. Potemtakem znaša vsota 982 krstov.

Iz prefektуре Uellée poroča nam prelat Deckers iz Tongerlooja: „Ker je prešel del našega misijona v roke pp. dominikancev, ki si prizadevajo za naše evangeljsko podjetje, se je seveda število naših kristjanov zmanjšalo. Na drugi strani pa so naši misijonarji lahko raz-

vijali, kakor se je videlo vnaprej, mnogo plodonosnejše delovanje, kajti — kar je poprej škodovalo razširjevanju naše vere — razdalje med različnimi misijonskimi postajami so s tem jako okrajšane.

Številke naj bodo govoreč dokaz: Imeli smo letos 547 krstov, kar je dvignilo število katoličanov na 2224; imamo 2436 katehumenov; podeljenih je bilo 10.140 obhajil in blagoslovljenih 88 krščanskih zakonov. Pri tem niso všteti oni v Buti, ker še ne veno za njihovo število.

Dremavost (bolezen), žalibog, še vedno nadaljuje svoja pustošenja; posebno nadleguje to zlo postajo Engengele (Notre Dame v Malcourtu: 134 kristjanov in 110 katehumenov). Okužene so tudi postaje v Moënge (Casterle-St. Willibrord: 355 kristjanov in 164 katehumenov) in Yankau (Tamises-St. Ludvig: 272 kristjanov in 125 katehumenov). Da bi uspešneje zdravili te nesrečneže, obiskujeta sedaj dva naša misijonarja medicinski tečaj za tropične bolezni v Bruselju in bosta prihodnjič nastopila potovanje k nam, preskrbljena s pripravami in sredstvi za uničevanje te bolezni.

Med novejšimi stavbami omenimo naj posebno prostrano cerkev v Ibembo, nekaj šolskih kapelic, kojih število znaša sedaj 36, in šole v Buti in Bondo.

V Zapadnem Uellée deluje sedaj 26 misijonarjev, od teh je 11 mašnikov, 10 bratov iz opatije Tongerloo in 4 sestre. Krog 40 katehistov podučuje nadalje v kapelah veronauk.

Skupna sestava

leta 1912. misijonom poslanih predmetov.

Bogoslužna orodja: 1 stolpni zvon, 1 popolni prenosni oltar, 4 monštrance, 4 kelih s patenami, 1 zlata patena, 3 ciboriji, 3 pari mašnih majolčic s tabletami, 2 kadijnici z ladjicami, 1 sama kadijna ladjica, 8 mašnih zvončkov, 4 kánonove tablice, 1 nova mašna knjiga in več starih, 1 pult, 45 oltarnih, stenskih in različnih svečnikov, 1 lesteneč, 4 oltarni križi, 1 monštranca za relikvije, 2 piksi, 1 patena za previdenje, 4 posodice in 1 križ za sv. olje, 4 večne luči, 1 ostenzorij, 36 malih

svečnikov, 1 kropilnik z dvema mahalčema, 2 škropilnika, 2 škatljici za hostije, 4 svečne cevke, 14 slikanih okenskih kril, 1 škofovska palica. Skupna vrednost: K 3521.—.

Mašna oprava: 14 različnih zastav in zastavic, 2 velika mašna plašča, 40 popolnih mašnih oprav, 2 škofovski dalmatiki, 9 blagoslovnih vel, 42 stol, 11 plaščkov za ciborije, 9 ministrantnih suknic, 10 ministrantnih ovratnikov, 10 burs, 10 torbic za previdenje, 2 oltarni blazini, 1 oltarno pregrinjalo, 10 antependijev, 5 zvonovih vrvi, 4 oltarne preproge, 4 zakramentna-, 1 pultno-, 1 vesperno- in 2 pregrinjali za mašni pult, 1 obrob za tabernakelj, 6 parov pontifikalnih čevljev, 7 parov pontifikalnih nogavic, 14 parov pontifikalnih rokavic, 2 škofovski kapici, 1 moceta, 1 mitra, nekaj metrov vijoličnega blaga. Skupna vrednost: K 2420.—.

Cerkveno perilo: 11 alb, 31 korokov, 48 oltarnih, 5 obhajilnih, 4 podoltarna in 5 oltarnih prtov, 2 pogrinjali za obhajilno mizo, 46 ministrantnih korokov, 26 humeralijev, 18 cingulov, 116 korporalijev, 150 purifikatorijev, 115 pal, 57 lavabov, 22 stolnih ovratnikov, 4 robci, 18 oltarnih oglov, 6 čipk, 6 pregrinjalc, 1 monštrančni pajčolan. Skupna vrednost: K 1362.—.

Nabožni predmeti: 2 kipa luške Matere božje in 1 votlina, 4 kipi Matere božje, 1 kip Srca Jezusovega in 1 kip Marijinega Srca, 1 kip sv. družine, 1 angel, 6 različnih kipov, 1 križev pot, 82 sohic, 12 stojiščih- in 34 križev za zadnjo uro, 5 stenskih križev, krog 40 raznih malih križev, krog 60 razpel, krog 4500 rožnih vencev, krog 440 škapulirjev, krog 4550 svetinj, 3 Jagnjeta božja, 3 škropilniki, 4 steklene lampice za oltarne svetilke, 8 malih svetilk, 13 oltarnih sveč, 12 malih svečnikov, 7 voščenic, krog 1300 večjih in manjših svetih podob, 1 fotografija, 21 vaz, umetne cvetlice, 4 slike v okvirih, 1 oljnata slika, 6 srebrnih in zlatih verižic s svetinjami, 62 venčkov za prvoobhajance, 1 shrambica za relikvije, 1 žepni album (Življenje Jezusovo), 1 album (Slike rožnega venca), 1 pictá skupina, 2 jaslje s podobami, 1 majhne jaslje in drugi manjši nabožni predmeti. Skupna vrednost: K 1140.—.

Knjige v vrednosti K 155.—.

Oblačila: Krog 1200 oblačilc za zamorčke, 325 srajc, 320 predpasnikov, 49 odej, 10 odejc, 35 oblačil za moške, 80 za ženske, 120 za dečke, 38 jopic, 370 nogavic, 40 volnenih, svilenih in različnih robcev, 90 šalov in rut, 42 brisač, 358 različnih oblačil, 303 komadov posteljnega in drugega perila, 46 komadov namiznega perila, 440 žepnih robcev, različna duhovniška obleka, 1 častniški krog, 1 čelada, 13 preprog, ostanki blaga, blago, ovratne rute in za na glavo, perilo za male otroke, pajčolani, zavratnice, ovratniki, manšete, pasi, perilo za gobavce, 120 metrov platna, 56 parov čevljev, gardine in zavese, trakovi itd. Skupna vrednost: K 4230.—.

Glasbeno orodje: 1 tropični harmonij, 1 harmonista. Skupna vrednost: K 240.—.

Šolske stvari in snov za ročna dela v vrednosti K 156.—.

Različno: 1 škofovski prstan in naprsni križec, 1 zlat duhovniški križ z verižico, 1 železo za hostije z 2 nožema za rezanje hostij, različno hišno, namizno in kuhinjsko orodje, orodja, torbe in popotne torbe, obveze in snovi za obvezavanje, žepne ure in žepni noži, priprave za toaletto, milo, igrače, okraski za božična drevesca, denarnice, ogledala, biseri iz stekla, okraski (nepristni), družabne igre, star in nov vosek, 1 šivalni stroj itd. Skupna vrednost: K 358.—.

Vsota skupne vrednosti: K 13.582.—.

Knjige in brošure v zamorskih jezikih in tiskovine iz naše misijonske tiskarne „Marija Sorg“: 7483 katekizmov (vezanih) v jeziku Kiswaheli, 12 abecednikov v jeziku Sindebele, 9970 abecednikov v jeziku Kawirondo.

Raznoterosti.

Ljubezen do duš.

(Piše Friderik Viljem Faber.)

Želim, da besede: „Ljubezen do duš“ ne bi bile izrečene tako hitro. Med vsemi stvarmi, ki jih lahko imenujemo, je ljubezen do duš najbrž lastnost, ki bi naj najbolj odlikovala katoličana. Zdi se, da je nadnaraven zmisel, ki je lasten edinole Cerkvi. — Nahajajo se različne vrste svetnikov, ki se razločujejo po veliki razliki milosti in nepodobnosti, da, celo po nezdržljivosti darov. Vendar ljubezen do duš je skupen nagon vseh svetnikov vsake vrste. — Ona je milost, ki jo brezverci najmanj morejo trpeti (kajti celo greh ima svoj nagon samoohranitve), milost, ki posvetnim ljudem najbolj mrzi. Ona je soglasje navdušenja in pameti... Je milost, ki se nikdar ne postara, nima nikdar občutkov ostarelosti ali miru starosti ali počasnosti starosti. Duša apostolova je vedno mladeniška; dozorela je v mladi pameti in je polna vihravosti v svoji gorečnosti, čeprav že pokrivajo glavo sivi lasje. — Ona je milost, ki dela človeka izredno veselega in v notranjosti srečnega. Oprosti srce vse ljubosumnosti in vseh malenkosti, in osobito po tem razlikujemo jo od nepristnih posnemanj. Združuje, kakor ničesar drugega, ljubezen do Boga in človeka.

Velikonočni zvonovi.

Na poziv v prid zvonovom za Afriko došlo je mnogo odgovorov, in sicer odgovorov, ki jih bodo angeli nebeški zapisali z neizbrisnimi potezami. Kar nam dohaja, pričuje jasno o velikodušnosti darovalcev; toda ti darovi razodevajo le deloma, koliko svetosti in požrtvovalnosti, ki sega do junaštva, se skriva za tem. Najlepše in najplemenitejše ostane nam prikrito do časa večne svečanosti...

Tu samo en zgled: Neki dobrotnik nam je daroval čez 400 fr. za en velikonočni zvon in ob priliki evharističnega kongresa na Dunaju nam je že poslal 200 fr. za bogočastna orodja v Afriki.

Veste pa tudi, dragi bralci, kdo je ta tako velikodušni darovalec? Neki preprosti poljski delavec iz Moabita (Berlin)!

Kako velika mora biti vera tega moža! Kakšno moč in kakšno srečo bo zajemal iz tega, ko tako dobro ume dušne potrebe ubogih poganov!

In vendar stiskajo njegovo ljudstvo, cerkev mora mnogo trpeti v njegovi deželi, njegova domovina je uboga...

Gotovo je spoznal, da bo ta miloščina, namesto da bi rojakom škodovala, priklicala na njegovo domovino nebeški blagoslov.

So krasne reči, ki ostanejo skrite modrijanom tega sveta, ponižnim pa se razodevajo!

Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

Rim, 14. sušca. Obisk preč. p. Kraupa, S. J., in bratovlaikov Alberta Poncka in Leona Kruwczynskija, ki potujejo v katoduški misijon v Rhodeziji.

V nedeljo, 6. malega travna. Prvikrat javna svečanost praznika sv. Benedikta iz Sv. Filadelfe, imenovanega zamorca, v cerkvi sv. Antona v Via Merulana. Na glavnem oltarju se je nahajala podoba svetnika med razsvetlavo in cveticami. Molitvi sv. rožnega venca je sledila krasna pridiga, v kateri je sloveči preč. p. S. Mambrini, O. F. M., številnim vernikom najtopleje polagal na srce, naj bi vsi, bogati in ubogi, veliki in mali, vsak po svojih močeh, pomagali pomoči tako zelo potrebnim afrikanskim misijonom s tem, da pristopijo Družbi sv. Petra Klaverja. Kot nagib je poudarjal poleg slavitve Boga, rešitve duš in lastne velike koristi še prav posebno ozke vezi, ki vežejo Italijo na Afriko kakor tudi dobro srce zamorcev in njihovo nagnjenje k dobremu, o čemer so se lahko Rimci ob bivanju zamorskih vojakov v Rimu osebno prepričali. Pridigi je sledilo petje in blagoslov z Najsvetejšim. Cerkev je bila kljub Konstantinovi jubilejni slavnosti v čisto blizu ležeči baziliki laticanski prav dobro obiskana. Bogati darovi so svedočili, da govornikove besede niso ostale brez uspeha.

8. malega travna. Prečastita gospoda škofa Fischer-Coibrie iz Kašove in nadškof Bilczewski iz Lemberga so počastili našo generalno voditeljico s svojim obiskom.

V sredo, dne 9. malega travna. Misijonski prijatelj iz romarskega potovanja dieceze Vinzenza, Don Massimo Fanton, je porabil priliko, da je obiskal našo družbo in je bral sv. mašo v naši Klaverjevi kapeli.

V četrtek, 10. in soboto, 12. malega travna je obiskalo več skupin slovenskih romarjev naš afrikanski muzej in Klaverjevo kapelo. Kot znak svoje ljubezni in zanimanja za afrikanske misijone jih je mnogo naročilo „Odmev iz Afrike“, so se dali vpisati v mašno zvezo in so zapustili darove za uboge zamorce in odkrito obljubo, da hočejo delati za misijone tudi v lastni deželi.

V nedeljo, 13. malega travna. Italijanski romarji iz Trevisa, rojstnega kraja sv. očeta, so obiskali našo kapelo in muzej. Vsled njihovega velikega zanimanja za misijone smo dobili zopet nove naročnike.

Kdo je tisti, ki z malim mnogo pridobi?

Očividno oni, ki si z malim pridobi mnogo zaslug za večnost!

K tem pripadajo tudi pospeševalci (pospeševaljice) Družbe sv. Petra Klaverja, koje vrednost je pač prav dobro spoznal škof de Lima Vidal. (Glej „Odmev“ štev. 2, str. 35.)

Da pa damo marsikateremu čitatelju, ki je morda pri čitanju teh tako lepih vrst cerkvenega kneza čutil v sebi željo postati tudi pospeševalci (pospeševaljica) Družbe sv. Petra Klaverja, odgovor na nemo vprašanje, pristavimo tukaj

besedo o pospeševalcih (pospeševalkah) Družbe sv. Petra Klaverja.

Dolžnost, da postaneš pospeševalci (pospeševaljica) imenovane družbe, je pravzaprav le, da **vsako leto** družbo z zneskom 2 K ali več podpiraš. S tem dosežeš, da se na tebi dopolni resnica reka: „Kdor reši dušo, je svojo lastno naprej določil“; kajti s tem rednim zneskom podpiraš delovanje, ki reši tisoče duš in ki si ni stavilo manjšega cilja, kakor da iz Evrope prihiti **afrikan-skim misijonom** v njihovem težkem delovanju enako skrbni materi v vseh njihovih potrebah na pomoč, da pridobi **celo Afriko**, ki je trikrat večja od Evrope in katere prebivalcev je še krog 160 milijonov neizpreobrnjenih, za Boga.

Za to malo dolžnost imajo imenovani pospeševalci (pospeševaljice)

delež na mnogih svetih mašah, svetih obhajilih in molitvah Družbe sv. Petra Klaverja, dalje na mnogih delih, žrtvah, molitvah, svetih mašah in svetih obhajilih **mногоštevilnih** od družbe podpiranih misijskih družb in s sodelovanjem družbe izpreobrnjenih neštevilih zamorcev.

Nadalje lahko dobijo vsi pospeševalci (pospeševaljice) prav mnogo popolnih in nepopolnih odpustkov, ki sta jih članom imenovane družbe dovolila papeža Leon XIII. in Pij X. (Seznamek istih glej 3. stran na ovitku.)

V posesti tako mnogih dušnih koristi bo potem gotovo vsakemu pospeševalju (pospeševaljici) ljubezen do Boga in želja **prav mnogo** duš pridobiti za Boga in si nabrati kar največ zaslug za večnost, **še marsikaj** narekavala, da bo **krepmo**, razen malega doneska, tudi pri tako svetem delovanju sodeloval.

Mnogoštevilna so dela, s katerimi lahko pospeševalji razen denarne podpore podpirajo družbo in se tako izkažejo kot **delavni pospeševalji**. Tukaj jih naj navedemo le nekaj:

S pridobivanjem novih pospeševaljev (pospeševaljic), s pridobivanjem naročnikov na „Odmev iz Afrike“ in „Afrikanški otrok“,

z razširjanjem mašne zveze za Afriko	} postransko delovanje družbe
„ „ misijonske zveze Dr. sv. P. Kl.	
„ „ otroške zveze „ „ „	

s prejemanjem denarja in predmetov za misijone (v imenu družbe), s prireditvijo zasebnih in javnih dobrodelnih veselic v prid afrikanškimi misijonom,

s pospeševanjem Antonove pobožnosti pod imenom Antonov kruh za Afriko, kjer možno, se postavijo Antonovi kipi z napisom: „Antonov kruh za Afriko“ ali

da se postavijo nabiralniki za zamorce itd.

Ves za to potreben material pošilja na željo **rada** Družba sv. Petra Klaverja **zastonj**, ravnotako da rada vsako zaželjeno pojasnilo.

Vsakogar, ki ima željo postati pospeševalj (pospeševaljica) Družbe sv. Petra Klaverja, prosimo, da pošlje priloženo pristopno izjavo z zneskom vred in **natančnim** naslovom družbi.

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca mal. srpana.

Dne 6. malega srpana, na praznik sv. Krvi Jezusove.

Dne 25. malega srpana, na praznik sv. apostola Jakoba.

Pogoji: Vreden prejem zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obiskanje cerkve in molitev po namenu sv. očeta za razširjanje sv. vere.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Skupna vsota vseh za Odmev došlih darov v mesecu mal. travnu 864 K 88 v.

Odpustki

ki jih lahko dobijo člani Družbe sv. Petra Klaverja.

1. Popolni odpustki.¹

1. Na dan sprejema v družbo. — 2. Na dan dragocene Krvi našega Gospoda Jezusa Kristusa (prvo nedeljo v malem srpanu). — 3. Na praznik Marije de Mercede (24. kimavca). — 4. Za smrtno uro, ako se člani skesano izpovejo in prejmejo sv. obhajilo ali, ako to ni mogoče, izgovorijo sveto ime Jezus in prejmejo smrt z vdanostjo v voljo božjo kot kazen za grehe. (Leon XIII., 14. malega srpana 1894.) — 5. Na praznik sv. Petra Klaverja (9. kimavca) ali v osmini. (Leon XIII., 7. velikega travna 1901.) — 6. Dne 6. prosinca, na praznik prikazni Gospodove. — 7. Na sveti binkoštni praznik. — 8. Dne 2. svečana, na svečnico. — 9. Dne 26. malega travna, praznik Naše lj. Gospe Dobrega sveta. — 10. Ob vseh praznikih apostolov. — 11. Dne 29. mal. travna, na praznik sv. Petra, O. P., mučenika (dan ustanovitve Družbe sv. Petra Klaverja). — 12. Dne 3. mal. travna, na praznik sv. Benedikta iz Sv. Filadelfe, O. F. M., imenovanega „za morca“. — 13. Dne 15. vinotoka, praznik sv. Terezije. (Pij X., 23. vel. travna 1905.)

¹ Dobijo se pod navadnimi pogoji: Prejem sv. zakramentov pokore in oltarja-obisk cerkve in molitev za razširjenje vere po namenu najvišjega cerkvenega pastirja. Odpustki se lahko obrnejo v prid ubogim dušam v vica.

2. Nepopolni odpustki.

1. 300 dni vsakokrat, ako se udeležuje član s skesanim srcem tri-dnevnice, ki jo obhaja družba pred praznikom Naše lj. Gospe Dobrega sveta (26. malega travna) in pred praznikom sv. Petra Klaverja (9. kimavca). — 2. 100 dni, kolikorkrat moli član očenaš in angelski pozdrav s pristavkom: „Sveti Peter Klaver, apostol zamorcev, prosi za nas!“ — 3. 50 dni, kolikorkrat stori član kakršnokoli dobro delo v prid družbi. (Pij X., 23. velikega travna 1905.)

Duševne prednosti

za pospeševalce in dobrotnike Družbe sv. Petra Klaverja.

Deležni so:

1. vsega zasluženja in vseh molitev misijonarjev v Afriki, katere podpira družba;

2. molitev izpreobrnjenih zamorcev in hvaležnosti mnogih zamorskih otrok, ki se krstijo v smrtni uri;

3. del in delovanja družbenikov v zavodu sv. Petra Klaverja;

4. molitev, ki jih opravlja zanje vsak dan družba;

5. svete maše, ki se daruje tretjo nedeljo vsakega meseca v njihov namen, sv. obhajila, ki ga darujejo ta dan vsi vodje zavoda zanje;

6. po smrti sv. maše, ki se služi tretji petek vsakega meseca za njihov dušni mir, in istotako sv. obhajila, ki ga darujejo vsi udje zavoda v ta namen;

7. svete maše, ki se daruje vsako leto meseca listopada za umrle podpornike in dobrotnike.

Darovi

od dne 1. do 30. malega travna 1913.

Za afriške misijone: Unuk U. 40 v, Žerovec I. 3 K, Nastran F. 2 K, Solar M. 60 v, Stupar M. 1 K, nabrala Vidmar M. 3 K 62 v, Jenčič J. 7 K 60 v, Marijina družabnica 3 K, preč. gospod I. Božič 8 K, Karničnik F. 5 K, Suhadolnik J. 8 K, Petelin A. 10 K, Pirnat 1 K, po Rapold od neimenovane osebe 2 K, Kodre F. 70 v, Kodre Iv. 1 K, Precl I. 10 K, po nabiralniku 86 v, po preč. gosp. dr. J. Jančiču 10 K 62 v, Vrečar J. 10 K, N. N. 20 v, Wuterna J. 100 K.

Za sv. maše: Košak L. 20 K, Jenčič J. 20 K, N. N. 10 K.

Za stradajoče: Rozman M. 1 K, Repovš M. in U. 1 K 20 v, Vidmar M. 20 v, Jarc P. 9 K 50 v, Ižanc F. 40 v, Meula I. 1 K, Ratejc 24 v.

Za gobovce: Petkovšek Fr. 1 K, Vidmar M. 1 K 90 v, Jarc P. 5 K.

Za odkup sužnjev in botrinski darovi: N. N. prispevek k botrinskemu daru za deklice na ime **Marija** 20 K; N. N. prispevek k botrinskemu daru za deklice na ime **Marija** 20 K; N. N. prispevek k botrinskemu daru za deklice na ime **Marjeta** 20 K; N. N. prispevek k botrinskemu daru za deklice na ime **Marija** 20 K; Juvanec J. prispevek k botrinskemu daru za deklice na ime **Julijana** 10 K; Juvanec C. prispevek k botrinskemu daru za deklice na ime **Cecilija** 15 K.

Za katehiste: Kostanjevec M. 5 K.

Za kruh sv. Antona: N. N. 44 v, Kresnik F. 1 K, Hren U. 1 K, N. N. 1 K, Dobnik A. 1 K, Dobnik N. 1 K, Remic M. 1 K, N. N. 1 K, Petkovšek Iv. 1 K, Grabner N. 1 K, nabrala Turk J. 1 K 60 v, po Pikec nabrano v tobačni tovarni 5 K, Jordan M. 30 v, N. N. 40 v, Jurančič 50 v, Drganc I. 20 v, Krašovic N. 1 K, Drobnič M. 5 K, N. N. 5 K, Brdar A. 5 K, Uršič T. 2 K 40 v, Fratar A. 40 v, Debeljak A. 30 v, Erpič U. 40 v, Medvešek M. 10 v, Vidmar F. 40 v, Marolt F. 20 v, Gruden 20 v, Rojc F. 40 v, Praznik T. 20 v, Rozman M. 1 K, Žnidaršič J. 20 v, Ribič Z. 2 K, Košak L. 2 K, N. N. 80 v, po Flis J. 8 K 50 v, nabrala Vidmar M. 5 K 30 v, Jenčič J. 10 K, Zepan G. 1 K, Šusteršič T. 2 K, Kiferle M. 1 K, Polanc J. 40 v, Primožič J. 3 K, Primožič A. 30 v, Eših J. 3 K, po nabiralniku 30 v, neimenovan 5 K, Krašna M. 1 K, Kopal M. 1 K, Curk M. 3 K, Premrl F. 60 v, Kodrič A. 18 K, Polak N. 1 K, Hörbok 5 K 70 v.

Za Klaverjev vinar: Petriček 50 v, po Žnidaršič 3 K 4 v, Petrič K. 50 v, nabrano po Zajdala A. 1 K 20 v, Primožič J. 5 K 70 v, Vidmar M. 7 K 72 v, nabrano v tobačni tovarni po Končan F. 3 K 68 v, Račič J. 12 K.

Za mašno zvezo: Petkovšek I. nabrala 5 K, Turk J. 4 K, Petrič K. 7 K, Kalinšek A. in M. 15 K, preč. g. P. Valerijan 11 K, Rozman M. 3 K, Žnidaršič J. 3 K, Vidmar M. 2 K, po čast. sestri Johani 2 K, Jenčič J. 3 K, Beranič T. 47 K, Primožič 2 K, Anderlič J. 8 K, Nosan 21 K, Polak N. 3 K, Kastelic 1 K, Jesih 1 K, od več oseb 124 K.

Za misijonsko zvezo: Kaiser 10 v, preč. g. dr. Janežič 5 K, Vernik A. 50 v, nabrano po g. Bauer M. 4 K, preč. g. P. Valerijan 3 K, nabrala F. Kodre 6 K 70 v, po preč. gosp. dr. J. Jančiču 15 K 16 v, po Slimšek T. 22 K 50 v.

Za cerkev sv. Ane: Kastelic J. 1 K.

Za cerkev lurske Matere božje: Rozman M. 2 K.

Za cerkev sv. Frančiška Saleškega: Pungartnik F. 2 K, Beranič T. 2 K.

Podporniški prispevki: Preč. g. župnik Jarc 3 K 50 v, Šusteršič T. 2 K, Jarc P. J. in H. 6 K, Šporn M. 2 K 50 v, Rapold A. 2 K, Jakše T. 2 K, Zorman N. 2 K.

Skupna vsota 864 K 88 vinarjev.

Poslano v predmetih: N. N. 200 novih škapulirjev; od več oseb: rabljen: znamke.